

Như Riêng Phần ... Định Mệnh

(tản mạn)

Anh Khờ

Bánh xe định mệnh cũ kỹ chưa kịp quay giáp vòng mà người đã rên siết lên trong cực kỳ thống khổ... những quặn quại đón đầu khởi động nhịp nhàng cùng cơn vỡ oà từ lửa lò con trắng ướt đến buồn tênh khoảng không gian tĩnh lặng mù phai... vô hình chung đã gieo nỗi chán chường trên đôi vì sao bất hạnh còn sót lại sau lần thăng hoa của đam mê... thời gian thì mong manh luân lạc đâu đâu chưa hiện hữu như chứng tích lần rã rời con tim...

có lẽ người đã bị xâm thực bởi những suy tư úa vàng nơi tận cùng gốc rễ thần thoại và chiêm bao cũng bị lũng đoạn bằng những thực thể bày nhầy gia tạo của đời... cánh tay bạch tuột gầy guộc chán chường, mệt mỏi vươn lắc lư siết vào vòng tâm linh mong manh... phát hơi lạnh vào vũng cô đơn để lung lạc người?... có phải nơi trái tim đã quá đầy thương tích còn sống ướt những kinh hoàng từ lần yêu muộn vẫn chưa được chữa trị... chưa lần hong khô để hồi phục sinh khí như mùa trăng nguyên thủy?

khúc trầm tư cũng vắt vường lưu đày nơi thẳm cùng vực sâu vô tận của tâm hồn, không âm vọng, chẳng sắc màu... trí nhớ tồi tệ cũng đã một lần duy nhất kho^ng về ngự trị trên ngọn thân thể rã rời... rồi rất tình cờ đọng thành giọt lệ khô cằn nhỏ lên phiến tình huyền hoặc... giữa phạm trù niên kỷ, thiên kỷ ước rách nát sẽ ngang qua một lần như nhật thực khi con trắng vừa khai sinh để người sẽ ậm ừ... rất mô phạm...

người có biết đâu rằng vòng định mệnh khắc nghiệt và vô tình đã già lắm rồi không? nó đang nhọc nhằn, hồn hển quay những vòng cuối cùng rời rạc để lại những dấu vết nứt nẻ khôn cùng... mà chắc hẳn người cũng chưa biết rằng: thuở hồng hoang tự tại đã ươm đầy những nụ tình diễm mị nơi hiên lâm thúy... và bến tầm dương vẫn um tùm xanh màu chờ đợi... để trong thoáng cơn mê về bất chợt lòng người có rộn lên... có háo hức buổi bình minh với nắng hồng rực rỡ?

nụ tình hồng vẫn nở duyên dáng trên đầu cánh phượng của mùa xa xưa như thấp sáng
ngõ tâm tư bằng những ngọt ngào kỳ ảo... hãy trân trọng mà vui sướng đi... hãy thích
thú mà tận hưởng những sát na thật huyền nhiệm đó đi... để không còn khắc khoải ưu tư
với những bất hạnh, đau khổ đang cuộn mình đâu đó rình chờ sự đột biến...

người lại lần nữa cúi đầu

... yên lặng

Anh Khờ

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/VuSon.html>

www.vietnamvanhien.net

